

Lakoma

A woman with red hair styled in a braid, wearing a plaid shirt, is shown in profile from the chest up. She is pointing her right index finger upwards and has an expressive, open-mouthed look on her face. The background is a blurred interior setting with shelves and a glass jar.

XVIII. Egressy Béni
Országos Színjátszó
Fesztivál

Szepsi és Buzita

3.szám, péntek délután

2016. november 10-12.

Füleki Apropó Kisszínpad

XVIII. CELOSLOVENSKÝ DIVADELNÝ FESTIVAL EGRESSY BÉNIHO
XVIII. EGRESSY BÉNI ORSZÁGOS SZÍNHÁTSZÓ FESTIVÁL

Szepsi - Buzita
Moldava nad Bodvou - Buzica

Femini Tri

Üljetek az első sorba, mert titeket nem féltetek..

... mondja nekünk a rendező. Megáll bennem az ütő, csak nem fognak kihívni, szerepelni? Nem, szerencsére nem fognak, de akkor se tudna jobban magába szívni a történet, ha játészó lennék, nem csak néző. A zenétől borsószik a hátam, és nem tudok betelni a jelmezekkel, sminkekkel, gyönyörű hajfonatokkal. Szinte fizikai fájdalommal bámulom azokat a jeleneteket, amikor a lovakat kínozzák, és elborzadok, amikor Lisbeth haláláról mesélnek. Pedig nem is „látom”, de akkor benne vagyok mindenben, amit csinálnak. Nő bennem az undor, ahogy a lóherélésről beszélnek. Tényleg, láttatok már lóherélést? Én még nem, de hiszen annyira mindennapos dolog. Épp csak nem a lovak szemszögéből. Ma mindent elhiszek a játészóknak: elhiszem, hogy a diákok lovak, hogy az istálló valódi, hogy a jogtalanság aktuális. Várjunk csak, hiszen az is. A törvény egyik kezével vállon vereget, de ha kicsi vagy, minden lépésedet bünteti. Kohlhaas Mihály pedig kisember, de ma óriásit alkotott. Aproió, ti tényleg tökéletesek vagytok.

Kekeňák Lucia

A péntek délelőtti folyamán a Szepsi Művészeti Iskola előadásait láthattuk. Elsőként egy nagyjából tízperces, verses-zenés összeállításnak örülhetett a közönség. Embert próbáló produkció volt, amit Viszlai Anna Rozália a színpadon művelt. A kis művésznőt én nagyjából tízévesre saccolom, és valóban csúcsteljesítmény ebben a korban, hogy tíz percen át egymaga álljon a színpadon, lekösse a közönséget, verset mondjon és megzenésített verset énekeljen, ráadásul tegye mindezt felváltva két nyelven:

magyarul és szlovákul. A láttott műsor nem csupán sima szavalat és ének volt, hanem minimalizált színpadi mozgás is élénkítette a produkciót, mindehhez nagyon jó kellékként szolgált a fekete kendő, melyből madárszárnyat, patákat, batyut és bármi mást lehetett formázni. Kicsit fátyolos énekhangja ellenére Viszlai Anna Rozália remekül állta a sarat, bemutatva a négy évszakot, ahogyan azt a magyarországi szlovák költő, Gregor Papuček papírra vetette.

A Femini Tri csoportosulás, ahogy azt már tőlük megszokhattuk, az énkeresést vitte színpadra. A kamaszkornak ez a központi témája már többféleképpen jelent meg a színpadon az ő elképzelésükben. Idén a kikötőt keresték. A kikötőt, azaz a megnyugvást, a diszharmónia feloldását, az egyensúlyvesztés megszűnését. Letisztult színpadi mozgással, egyszerű rigmust ismételve: elveszett lélek vagyok, keresem a kikötőt. A furcsa az egészben az volt, hogy ezt a (hol énekelve, hol versben elhangzó) rigmust nyugalom, zenei és mozgásbeli harmónia kísérte, az elveszett lélek nem is volt olyan elveszett. De aztán jött valami zenei diszharmónia, elveszett az egyensúly, a táncoló többször is leesett, és meg kellett keresnie önmagát, talpra

kellett állnia. Az elveszett lélekből a darab végére nyugodt lélek lett, aki végiglépdél az életen, mely többször próbára teszi. Hiányzott azonban az a fordulópont, ahogyan ez az önmagára találás sikerült, az a „lökés”, mely a megnyugvást kiváltotta. Számomra érthetetlen és elemezhetetlen maradt, a többszöri elveszettségéből hogyan és miért született meg a nyugalom. Hogyan bukkant rá az a lélek a maga kikötőjére. Talán ennek a sarkalatos pontnak az ábrázolásában elkelt volna némi tanári segítség a három nagyon ügyes, kreatív lánynak. Az viszont mindenképpen dicséretes, hogy mindig teret kapnak arra, hogy sajátos énképüket színpadra vigyék és megosszák a közönséggel.

Kozsár Zsuzsanna

Egy illatszertár százféle illata

L
A
K
O
M
A

Ez után az előadás után nagyon nehéz a megszólalás. A szemünk elé tárult egy igazi békebeli illatszertár, ahol pillanatok alatt hatalmas feszültségek keletkeztek, emberi drámák játszódtak le, szerelmi szálak szövődtek, annyira egységesen nagyszerű színészi teljesítményekkel, amilyeneket talán még sosem láttam szerény kis fesztiválunkon. A színészek bármelyike megállná a helyét hivatásos társulatban is, ám ha a jóból a még jobbat ki lehet emelni, az idős főnök, Asztalos úr, Sipos úr, Flóri és Balázska viszi el a pálmát. A karakterek pontosan, aprólé-

kosan kidolgozottak, minden gesztus természetes, minden érzelem valódi, ez a világ él és lélegzik, ez a világ a legkisebb részletig maximálisan kidolgozott. A díszlet, a jelmezek, a jelmezek ezt a hatást a maximumig felfokozták. Talán a zenei választás nem mindig teljesen találó, ám a zenék alaphangulata megegyezik a jelenet hangulatával, melyet illusztrál. Elsősorban a burleszkízű zenei betétek sikeresek. A szepsi előadás egyedüli apró szépséghibája a kellenél kicsit lassúbb indítás, az első felvonásbeli időnkénti vontatottság, melyet már a

második felvonás helyrezökent tempója teljesen ellensúlyoz. De ezek olyan apró nűánszok, melyeknek meglétét csak a profiktól kérhetjük számon. Így méltán kérem számon a jókaiaktól.

Szeretem ezt a fesztivált, szeretek itt lenni, írni, szerkeszteni a Lakomát, nézni a darabo-

kat. De amit itt most láttam, több volt, ünnep volt, igazi katartikus színházi élmény. Ezért aztán suták a szavaim, mert a tökéletesre az ember csak felpislog, csodálkozó szemekkel. Köszönjük a jókai társulatnak, ez valóban felejthetetlen.

Kozsár Zsuzsanna

Nánai Színjátszó Csoport

L Fesztiválunk legkitartóbb csapata csupán kétszer nem vett részt a
A szepsi megmérettetésen. Egyik alkalommal egy új színpadi tehet-
K ség született: Napsugár, Lengyelfalusy Juhász Mária rendezőnő
O kislánya. (Aki aztán minden éven elkísérte a társulatot a fesztiválra,
M gyerekként többször is megkapta a legjobb gyerekszereplő díját,
A mostanra már fiatal hölgygé cseperedett, és bátran viszi a prímet
ebben a szerepben is – idén se maradt ki a szereposztásból).
A másik mulasztás tavaly történt: egy váratlan, utolsó pillanatban
jelentkező betegség akadályozta meg, hogy a társulat Szepsiben
színre lépjen. Ahogy én Marikát ismerem, ha csak egy héttel ko-
rábban jön a probléma, beugrasztott volna valakit... Így azonban
tavaly nem kaptunk teknősbékát a nánaiaktól. Kaptunk viszont
néhány nappal nem-jövetelük előtt egy örült szövegezésű ismer-
tetőt, mégpedig a következőt:

„Mindenki örült, csak a legtöbb ember megpróbálja leplezni. Van, aki nagyon jól csinálja, jól tudja leplezni. Mi is hosszú-hosszú évek óta leplezzük. Szolid hétköznapi emberenként, tizenkilenc éve örültekként lopjuk el az időt az alvástól, a pihenéstől, családunktól. Örültség, hogy az őszi hónapokban a hideg kultúrházban, mások bőrébe bújva vacogunk. Örültség, hogy örü lünk örültségünknek... S aztán, ha a többi örült is meglátja, milyen örültséget csináltunk... Idén sincs ez másképp, megint megörültünk, s most még leplezni se kell, mert örültek házában játszunk, de hogy milyen nehéz örülteket játszani, hát ebbe bele lehet örülni... De ha beleörülünk, akkor már játszani se kell, mert akkor már adott. Hát nem örület?”

20 éves a színjátszócsoport kimondani is sok, hát még megélni a húsz évet... Rengeteg tapasztalatszerzés, próbálkozás van mögöttünk. Folyamatosan tanulunk hibáinkból az észrevételekből, hozzászólásokból. Célunk a fejlődés. Úgy hiszem mára már kialakult játék stílusunk, amit lehet szeretni vagy utálni, de közömbösnek lenni iránta nem. Szeretünk játszani, szeretünk együtt lenni, jó dolog egy papíra vetett műből, előadást alkotni, a magunkénak tudni. S ez az, ami előre viszi, működteti és összetartja a csoportot húsz év óta.

Szereplők:

Orvos: Piski Erik

Őrült: Khéli Bálint

Ápoló: Pesti László

Csendes: Kovács Krisztián

János: Góra Róbert

Nővér: Jantosík Napsugár

Rendezte: Lengyelfalusy Juhász Mária

L
A
K
O
M
A

Rozmaring

Esztrádcsoport

A szinai Rozmaring Esztrádcsoport újraéledésének ideje 1983. Azóta 23 teljes estét betöltő új műsort mutattak be. Céljuk a csoport összetartása, a közönség szórakoztatása. A csoport tagjai egyben tagjai a Rozmaringsarj, Rozmaring Népi Tánccsoport vagy Rozmaring Hagyományőrzők csoportjának. Az esztrádcsoport eddig nem vett részt versenyen. Egy-egy műsorukat bemutatták a magyarországi Tállyán és Prügyn, valamint a közeli településeken: Báriban, Alsóláncon, Tornán, Restén, Nagyidán, Gomboson, Kenyhecen, Miglécen.

Miénk ez a cirkusz

Húsz év raboskodás után hazatér falunkba Rab Lóri adócsaló. Nem ismer rá a falura, ezért keresztlányá, Faló Marcsa bemutatja neki, milyen változások történtek, amíg a keresztapja hűsölt a rácsok mögött. Kiderül, hogy cirkusz van a faluban, Tombor Bözse játszik a tisztviselő idegeivel, az orvos „hátha az segít” alapon próbál gyógyítani, az asszonyok pedig már ősidők óta semmit nem változnak. Betört a modern technika a faluba, a lányok csontsoványak lettek, a fiúk aktívan sportolnak. A kisebbség száma megduplázódott, mi csináltuk a nagyját, az apraját meg a nagyja.

A jelenetek szereplői:

Adóbevallás

Tisztviselő – Berta András

Tombor Bözse – Puzder Bertalanné

Mellékhatás

Orvos – Fuksz Gábor

Nővér – Szakál Anikó

Páciens – Császár Zsolt

Mese a pletykáról

Asszonyok – Lucskai Valéria, Molnár Zsuzsa, Pataky Erzsébet, Spilka Mária, Bačenko Magda, Juhász Erzsébet, Mura Melinda, Puzder Mária

Férfiak – Lucskai László, Takács Gyula, Czili Imre

Műsorvezető: Ficzere Tímea

Szabadult fegyenc: Ficzere Bertalan

Rendezte:

Hadas Katalin, Szakál Anikó, Diczere Tímea,
Snyír Kornélia

Jókai Színhátszó Társulat

A fesztivál honlapja:
www.egressyfeszt.gportal.hu

Füleki Apropó Diákszínpad

LAKOMA- A XVIII. Egressy Béni Országos
Színhátszó Fesztivál lapja
3.szám, 2016. november 11.
Szerkesztő: Kozsár Zsuzsanna, Kekeňák
Lucia
Fotók: Micsuda András
Tördelő: Tóth Emese